

Staðanøvn fram við sjónum frá Kirkjubønesi til Hoyvíkar

Georg skrivaði eisini ein lista yvir staðanøvn fram við strondina av Argjalandinum og niðan við Strond

1. Kirkjubønes
2. Fyri Steininum
3. Sveipatangi
4. Skúvoyarsker – ein Skúvoyarbátur, sum við 8 monnum og einum konufólki var á ferð úr Havn til Skúvoyar, róði upp á skerið. Ólukkan var sædd frá Kirkjubørættini, men haðan kundi eingin hjálp koma.
5. Flogið – eitt berg har hip-lingur og skarvur plaga at sita.
6. Borðá
7. Teistanstangi – tætt norðan fyri Borðá
8. Nødvarp
9. Trøllarøkurnar
10. Torvstíggj
11. Sáturnar
12. Glyvursnes
13. Gulin
14. Seiðabergið
15. Lundaurðin
16. Sálarbótará
17. Fransá, stóri enn Sálarbótará
18. Altarið
19. Prædikastólurin
20. Argjaboði
21. Argjaboðsá

22. Argjasker
23. Tváttá
24. Argjahøvdi, Álaker
25. Rossá
26. Sandá
27. Sandágerðsnes
28. Stórá
29. ?
30. Huldumarinsá
31. Blindi boði
32. Skúttanshella
33. Viðanesboði
34. Stallur
35. Lítla Álaker
36. Gulaklettur
37. Tangin í Bug
38. Sjarpholið
39. Tormanssteinur
40. Rættará
41. Grindin – Lítla Vík
42. Vágsbotnur
43. Klettusteinur
44. Lítli Bakki
45. Stóri Bakki
46. Skinnarasker
47. Ábrahamssteinur
48. Tinganes
49. Úti á Vippu
50. Kleinsmúrur
51. Sælingahella
52. Müllersbrúgv
53. Súpanarvík
54. ?
55. Undir Kjallara
56. Havnará
57. Kongabrugvin
58. Knútskonutangi
59. Fløttistøð
60. Bursatangi
61. Gilbertstrøð
62. Símunarklettur

63. Hellin í Trøð; har var sprongt grótið, sum var nýtt til ífyll millum Tinganes og landið.
64. Inni á Ringi
65. Fótaspennið
66. Stellingartangi
67. Norðmanssker
68. Skansatangi
69. Skarvhella
70. Trappuskerið
71. Tangin á Sjersantsvíkini
72. Guttaberg
73. Yviri í Stóli
74. Undir Rættini
75. Boyggjafles
76. Eystfalssker
77. Heimara Válgaravík
78. Penapláss
79. Handara Válgaravík
80. Fyri Víkunum
81. Torvgarður – Súpanarvíkin
82. Skúttaneshella
83. Boðanes
84. Fyri Hvíta Sandi
85. Boðanesgjógv
86. Hoyvík

Barnadópurin hjá abbasoninum Georg

Sum sagt giftist Beate við Andrass Samuelsen. Tey finga fyra børn, Steingrim, Trygvi, Georg og Margrethu. Andrass kom fyrstu ferð á ting í 1906. Ættin hevur verið umboðað í landspolitikki og býráðspolitikki síðan tá. Í dag við Beatu, sum er býráðslimur í Havn

Guttorm, sonur Grønlands Johan var í 1911, 15 ára gamal, gubbi Georg L. Samuel-sen, gamla blaðstjóran á Dimmalætting. Hann greiddi í einum brævi til beiggja sín Vilhelm frá barslinum hjá Georg. Hetta var ein stuttlig lýsing. Georg var ikki heilt lítill tá. Hann var upprunaliga heimadóptur, tí hann var so ússaligur, tá ið var hann føddur. Men hann kom fyri seg, og tá var tann endaliga hátíðarhaldið hildið. Guttorm greiðir soleiðis frá:

Thorshavn, den 13/3-1911
Kære Ville!

Jeg stod Fadder i gaar til en Søn til Sysselmand Andreas Samuelsen. Du ved vel nok at han er bleven Sysselmand. Det er første Gang jeg har staaet Fadder, foruden jeg var Hr. Skaalum, Gugga og Gigga. Vi gik i Kirke Kl. 12½ og kom igen Kl.1½. Da vi kom fra Kirken fik vi Chokolade og Kager, da Klokken var 3.15gik vi hjem. Kl. 8 blev vi budte til Aftensmad sammen med nogle andre Personer, som jeg her vil nævne: Napolion Andreassen med Frue, Søren Müller med Frue, Jens Olsenmed Frue, Fru Skaalum, Mo'r og vi 4 som stod Fadder. Vi havde det meget gemytligt. Først da vi kom, altsaa Kl. 8 aften, fik vi Fiskeboller i Saus paa et Fad og Snitter paa

Beata saman við børnum F.v.: Trygvi, Beata, Steingrim, Margretha frammanfyri og Georg

paa Randen af Fadet Du kender det vel nok, saa fik vi Oksesteg med brunede Kartoffler og Sous og Syltetøj. Saa fik vi Franskrød og Kir og Schweizerost. Da vi var færdige med at spise Aftensmaden gik Vi ind i Dagligstuen og passiarede. Der blev budt fine Cigarer til Herrerne, jeg sagde selvfølgelig Nej Tak, og Cigaretter til Damerne, men den eneste der røg af Damerne var Fru Skaalum. Da vi havde siddet og passieret gik jo Klokken, og da den var henved 12. fik Vi Lagkage. Da vi havde siddet en god Time gik Vi hjem, og lagde os i Seng. Saa var den Dag jo færdig, og Dagen efter, altsaa i Dag, var Jeg saa godt tilpas, som aldrig nogen sinde før. Nu tror jeg ikke jeg kan fortælle Dig mere om det, men der er vel ogsaa nok.

En sørgelig Tildragelse ved Kong Cristian den 9 endes Ophold paa Færøerne

Í 1874 var kongavitjan og varð kongur móttikin av borgmeistararum A. C. Lützen. Tá hendi tað syrgiliga at A C. datt deyður niður, meðan hann talaði fyri kongi. Georg skrivaði eina áhugaverda frágreiðing um hesa hending. Serliga áhugavert er lýsingin av kenslunum fólk høvdu

Jeg har længe næret det Ønske, at en eller anden vilde skildre for os den Sorg, der midt i vor Glæde fandt Sted ved Kongens Ophold hos os; men min Forventning har skuffet mig. Jeg vil derfor efter min Enfoldighed søge at skildre den, i Haab om, at snart en dygtigere Pen vil skildre den bedre. Altsaa efter de nødvendige Forberedelser havde fundet Sted, blev der talt om at vælge en med Talent begavet Mand, der kunde ønske Kongen velkommen og tillige udtale den hjertelige Begejstring vi følte ved at se ham personligen træde op i sine langtfra værende Undersaatters Rækker; men hvor skulde man finde en saadan Mand, det

er let at besvare; thi Skolelærer Lützen var netop en saadan, derfor traf Valget ogsaa ham og skønt med daarligt Helbred forsagede han heller ikke det Verv, ham blev betroet; thi han havde altid elsket os som sine Børn, derfor var det en Glæde for ham at optræde som Fader ved den Lejlighed. Hans Svaghed tog til Dag for Dag, dog takket være Forsynet, der endnu levnede ham en Stund; thi da der raabtes, at Kongen kom i Land, begav han sig med Byens Skolebørn paa Vandringen til Landingsstedet og efter at have afsunget en Vise, der var indrettet til Kongens Optræden paa vore Klipper, begyndte han sin dybtbevægende

Tale; ja, dybtbevæget blev enhver, der hørte ham udtolke vore Tanker; thi man kunde godt se, hvorledes en Taare efter en anden trillede ned ad Tilhørernes Kinder, o kjære! hvilken Byrde bar han ikke i denne Stund; skjønt syg som han var, følte han ogsaa i denne Stund, at alles Øjne hvilede paa ham, for ligesom at afpresse de varmeste ord af hans begavede Skatkammer, omspentes han endnu mere; thi efter en Stund kunde man godt mærke, hvorledes han ligesom famlede efter Ordene, det var heller ikke at undres over, thi han stod nu ved Gravens yderste Bred og rede til at trine ind i Evigheden. Jeg kan ikke

finde Ord til at udtrykke den Sorg, der greb os, da han som et Offer for os faldt ned for den milde Konges Fødder. Selv var jeg ikke til stede ved denne sørgelige Begivenhed. Dog tror jeg, at Rygtet er sandt, som sagde, at der var dem af det svagere Kjø, der faldt i Afmagt. Saa meget er vist, at der herskede en ualmindelig Tavshed i denne Stund. Dybt Indtryk gjorde det paa mig, da man efter tre Dages Forløb bar hans afsjælede Legeme til Gravens kolde Gjemme, og næsten hele Byens Befolkning sluttede sig i denne talrige Sørgekare, men hvad der foregik i deres Indre, det staar der ikke i min Magt at

skildre. En udsigelig Savn følte enhver, derfor kan Ordsproget ikke anvendes her, der lyder saaledes: Kommer vi af Øjne, vi glemmes ret snart. Thi aldrig udslettes dit Navn af vor Erindring. Derfor rejse vi nu et Monument over din Grav til Minde om den, der ofrede sig selv for os. Ja, sørgø maa vi, men vi bør ei klage, saaledes lyder det i dit Eftermæle. Ganske rigtig, vor Sorg kalder dig ei tilbage. Vort eneste Ønske bliver derfor: give Gud, at vi maa vandre paa den Vei, du i Livet ønskede, at vi vilde betræde, saa at vi engang kan samles med dig i Himmeriges Rige, hvor du vist har modtaget Lønne for det

møjsommelige Kald, der var dig betroet. Vel gik du ikke altid paa Roser og Lilier for vor Skyld. Men Torne og Tidsler formaaede dog ikke at udslette os af din ihukommelse. Nei, en tro Fader blev du os til dit sidste Øieblik, derfor ønske vi af Hjertet Fred over dit Støv. Hvis saa skulde være, at dette Blad faldt i Hænderne paa en eller anden, som ikke synes om det, saa vil jeg bede ham om ikke at rive det i Stykker, fordi min Hensigt har kun været at glemme det selv til en Erindring om vor kiære uforglemmelige skolelærer Lützen.

Georg Lindenskov